



Saariston ailahteleva sää aiheutti kuvausryhmälle päänvaivaa. Henrik Anderssonin viritellessä kameraansa näyttelijät hytisivät sadetta lupailleen viiman kourissa. Ohjeita kuuntelemassa (vasemmalta oikealle) muun muassa Bo-Erik Nyström, pukusuunnittelija Maria Rosenqvist (etualalla), Jonatan Sundström (kameran takana oik.), hautajaisten juhlakalua näytellyt Torgils Bäckman (edessä selin), projektikoordinaattori Maija Blåfield, Årklobb-saaren omistava Johan Korsström, Siv Eriksson sekä ohjaaja Tellervo Kalleinen.

Korpoströmin edustalla kuvattiin saaristoscifiä

Hauskat hautajaiset saaristossa

Turun Sanomat 25.5 2011 02:32:25

Saaristossa unohdettiin tiistaina hetkeksi kahinat alueen nimestä. Paraislaisten ja korppoolaisten välillä heitettiin toki kepeää herjaa, mutta yhteisöllisen elokuvaprojektin osallistujat suhtautuivat tunteita kuumentaneeseen nimikysymykseen rauhallisesti.

– Mahdanko uskaltaa sanoa olevani Paraisilta, naurahti näyttelijävapaaehtoinen **Rafael Laine** .

Noin viisitoistahenkisen kuvausryhmän toi Korpoströmin saaristokeskuksen edustalla sijaitsevalle Årklobbin pikkusaarelle Archipelago Science Fiction. Hanke kutsui alkuvuodesta alueen asukkaita keksimään saariston tulevaisuuteen liittyviä kertomuksia. Yhteisöllisen elokuvahankkeen ytimessä on jännite saariston paikasta muun maailman myllerryksissä.

– Kun maailma muuttuu ja kehittyy koko ajan, pitäisikö saariston olla idylli, joka ei muutu? Mikä on saariston ja muun maailman suhde, kiteytti ohjaaja **Tellervo Kalleinen** , joka käsikirjoitti työpajoissa syntyneiden tarinoiden pohjalta neljä lyhytelokuvaa yhdessä puolisonsa **Oliver Kochta-Kalleisen** ja **Henrik Anderssonin** kanssa.

Archipelago Science Fiction on osa kesäkuussa avautuvaa Contemporary Art Archipelago -näyttelyä. Lisäksi **Antonia Ringbomin** animaatioilla avautuvat lyhytelokuvat tullaan näkemään Silja Linella ja myöhemmin viimeistellympänä versiona Ylen TV1:llä.

Sadan vuoden päähän sijoittuvissa tulevaisuusfantasioissa käsitellään monenlaisia kysymyksiä Itämeren tilasta vanhustenhuoltoon. Elämäntapasaarilla on tarjolla oma kolkansa niin parrakkaille miehille kuin

ekoanarkisteillekin. Ulkoilmamuseossa saaristo on luovutettu valtiovelan vastineeksi kiinalaiselle investointipankille. Apokalyptisessä tulevaisuudenkuvassa saaristosta on tullut periferia, jossa pandemiasta selviytyneet elävät raunioissa.

- Science fiction -formaattissa voidaan vähän revitellä. Ihmiset voivat heittäytyä mukaan ilman, että oma järki rajoittaa liikaa, ohjaaja pohti genreä.

Tiistaina kuvausohjelmassa oli sarjan toinen elokuva, jonka kunniaksi Årklobbilla järjestettiin hilpeät hautajaiset. Vuonna 2111 saaristosta on tullut nimittäin varakkaiden vanhusten terveystapahtuma. Tuulentuivertaman kallion päällä kuvattiin koreografia- ja lauluharjoitusten jälkeen kohtaus, jossa 150-vuotias ihminen tekee seremoniallisen itsemurhan ystävien ja tuomarin ympäröimänä.

- Yksi idea, joka tuli jatkuvasti esiin työpajoissa on, että ihmiset voivat itse päättää, koska kuolevat. Vanhusten elämä on laadukasta, itsemurha on sosiaalisesti hyväksyttyä ja tapahtuu mukavissa olosuhteissa, Kalleinen selitti.

Kysymys tulevaisuudenkuvien realismista nauratti kuvausten alkua jännittyneenä odottelevia saaristolaisnäyttelijöitä. Keskustelun kääntyessä alueen autioitumiseen ilmeet muuttuivat kuitenkin synkemmiksi.

- Etenkin ulkosaaristossa asuu lähinnä vanhuksia, joilta katoavat vähätkin palvelut, harmitteli hautajaisten päiväsankaria esittävä **Torgils Bäckman** .

Suurin osa hankkeeseen osallistuvista 50–60 näyttelijästä on ensikertalaisia tai harrastajia, mutta tiistaina joukkoon oli ujuttanut yksi ammattilainenkin.

- Minua tultiin kysymään mukaan, ja projekti vaikutti hauskalta, kertoi rutinoituneesti kameran käynnistymistä odotteleva **Johanna Ringbom** .

Toista ääripäätä edusti turkulaislähtöinen kesäasukas **Heidi Aro** , jolle kokemus oli ensimmäinen laatuaan.

- Ensin ajattelin että herranjestas, enhän mä osaa yhtään näytellä. Tarkoitus on kuitenkin, että voi olla ihan amatööri, joten päätin tulla mukaan.

- Haluamme, että lopputulos näyttää hyvältä, mutta meille on hirveän tärkeää, että prosessi tuntuu hauskalta ja mielekkäältä ja lisää jollain lailla yhteisöllisyyttä, Kalleinen totesi, ja jatkoi:

- Uskon, että tämä on aika ainutlaatuinen yhteisökokemus tekijöille. Mun mielestä tämä on yksilötasolla hirveän voimakas tapa käsitellä asioita, joihin kaikilla ei välttämättä arjen pyöryksen keskellä riitä energiaa.

Archipelago Science Fictionin näyttelyversion ensi-ilta Utössä 18. kesäkuuta.

KATARIINA NORONTAUS

